

т"оэ

Intro

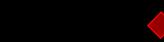
Today we will בע"ה learn מסכת סוטה of מסכת סוטה some of the topics we will learn about include.

The נסים that transpired during Yaakov's קבורה

The methods that Moshe used to locate Yosef's קבר

The details around the transfer of Yosef's מצרים from מצרים to שכם ש

The events that took place on the day of Moshe's passing

The נסים that transpired during Yaakov's קבורה

Methods that Moshe used to locate Yosef's קבר

The transfer of Yosef's קבר from שכם to מצרים

The events that took place on the day of Moshe's passing

So let's review ...

The previous Mishnah on υ γτ elaborated on the concept of

מדה כנגד מדה

In both, שכר, retribution, and שכר, reward, Hashem acts through the means of measure for measure. As Rashi explains;

דוגמא מעין אותו ענין

In a similar form -

The שכר ועונש are dispensed in the same way as in which the person performed the מצוה or committed the עבירה.

As we see that
יוסף זכה לקבור את אביו
'ואין באחיו גדול ממנו וכו
מי לנו גדול מיוסף
מילנו גדול מיוסף
שלא נתעסק בו אלא משה

Yosef, the most prominent of all his brothers, buried his father Yaakov, and he was rewarded באותו מדה, in that Moshe, the most prominent of בני ישראל, was the one who later buried him.

And we see that משה זכה בעצמות יוסף ויסף איז בישראל גדול ממנו וכו מי גדול ממשה מי גדול ממשה מי גדול מתעסק בו אלא נתעסק בו אלא המקום

Moshe, the most prominent of all, buried Yosef, and he was rewarded with that Hashem was the one who buried him.

As the Gemara later explains, the שבטים consented that Yosef bury Yaakov, because

כבודו במלכים יותר מבהדיוטות

It is a greater honor to Yaakov that he be buried by a king than by a commoner.

And later on, בני ישראל agreed that Moshe transfer Yosef, because

כבודו בגדולים יותר מבקטנים

It is a greater honor to Yosef that he be buried by the greatest of בני ישראל, than by a person of lesser stature.

======

Dedicated By:

מדר כנגד מדר

דוגמא מעין אותו ענין

שכד and עונש are dispensed in the same way as in which the person performed the מצוה or committed the עבירה

משה

זכה בעצמות יוסף ואין בישראל גדול ממנו...

> מי גדול ממשה שלא נתעסק בו אלא המקום

יוסת

זכה לקבור את אביו ואין באחיו גדול ממנו...

> מי לנו גדול מיוסף שלא נתעסק בו אלא משה

The **שבטים** consented that Yosef bury Yaakov, because...

כבודו במלכים יותר מבהדיוטות

The בני ישראל agreed that Moshe transfer Yosef, because...

כבודו בגדולים יותר מבקטנים

2

The Gemara now goes on to discuss the events that transpired during Yaakov's burial. The Pasuk states ויבאו עד גורן האטד

The procession of Yaakov's funeral arrived at the garden of crowns. The Gemara explains that

בני עשו ובני ישמעאל ובני קטורה

Began to advance toward the procession;

כולם למלחמה באו

כיון שראו כתרו של יוסף תלוי בארונו של יעקב נטלו כולן כתריהן ותלאום בארונו של יעקב

Initially, they wanted to attack; but when they noticed Yosef's crown hanging on Yaakov's coffin, they all took off their crowns and hung them on the coffin as well. Therefore,

בתחילה עד שלא ראו בכבודן של ישראל

לא נהגו בהן כבוד

ולבסוף שראו בכבודן

נהגו בהן כבוד

At first the מצריים did NOT show respect to Yaakov's sons, but afterward when the מצריים witnessed this honorable event, they began to show respect to Yaakov's sons as well.

The Gemara continues

כיון שהגיעו למערת המכפלה

אתא עשו קא מעכב

When the procession arrived at the מערת המכפילה, מערת כמme forth and tried to prevent יעקב's burial. יעשיי claim was that

איהו קברה ללאה בדידיה

והאי דפייש דידי הוא

Yaakov used his plot to bury לאה; and therefore I own the only remaining burial plot in the מערת המכפילה.

The שבטים in turn claimed

זבינתה

You had sold your plot to Yaakov.

עשיי however, demanded that they provide the deed.

While they waited for נפתלי to return from Mitzraim with the deed, הושים the son of דו exclaimed

ועד דאתי נפתלי מארעא דמצרים

יהא אבי אבא מוטל בבזיון

It is disgraceful that my grandfather be kept waiting until 'נפחל's return. Upon which

שקל קולפא מחייה ארישיה

He hit עשיי on the head with a staff, and killed him.

באותה שעה נתקיימה נבואתה של רבקה

At that moment רבקה's prophecy, that her two sons will die the same day, was fulfilled, in that

קבורתן מיהא ביום אחד הואי They were both buried in one day.

=======

Events that transpired at Yaakov's burial

ויבאו עד גורן האטר

The procession of Yaakov's funeral arrived at the garden of crowns

בני עשו – ובני ישמעאל – ובני קטורה

כולם למלחמה באו

כיון שראו כתרו של יוסף תלוי בארונו של יעקב נטלו כולן כתריהן ותלאום בארונו של יעקב

Therefore, בתחילה עד שלא ראו בכבודן של ישראל

> לא נהגו בהן כבוד ולבסוף שראו בכבודן נהגו בהן כבוד

כיון שהגיעו למערת המכפלה אתא עשו קא מעכב

עשיו tried to prevent יעקב's burial. צשיו's claim was that

> איהו קברה ללאה בדידיה והאי דפייש דידי הוא

> The שבטים in turn claimed

עשיו however demanded that they provide the deed.

While they waited for נפתלי to return from Mitzraim with the deed, miwin the son of דן exclaimed

ועד דאתי נפתלי מארעא דמצרים יהא אבי אבא מוטל בבזיון

שקל קולפא מחייה ארישיה

He hit ver on the head and killed him

באותה שעה נתקיימה נבואתה של רבקה

At that moment הכקם 's prophecy that her two sons will die the same day was fulfilled

The Gemara now goes on to discuss the details regarding יסף's burial.

בא וראה כמה חביבות מצות על משה רבינו שכל ישראל כולן נתעסקו בביזה והוא נתעסק במצות

שנאמר חכם לב יקח מצות וגו'

We can see how beloved Mitzvos were to Moshe, from that while all the Yidden were engaged in pillaging the assets of מצרים, Moshe occupied himself with the Mitzvah of transferring ארונו של יוסף.

The Gemara relates how Moshe found it: סרח בת אשר נשתיירה מאותו הדור

הלך משה אצלה

Moshe first went to סרח the daughter of Asher, the last of Yaakov's grandchildren to still be alive at this time.

ארון של מתכת עשו לו מצרים וקבעוהו בנילוס הנהר כדי שיתברכו מימיו

She told him that the מצריים had buried Yosef at the bottom of the נילוס in an iron casket, so that there will be water in abundance.

Moshe went to the banks of the נילוס and informed Yosef; הגיע הערט הגיע הקב"ה שאני גואל אתכם הגיע העת שנשבע הקב"ה שאני גואל אתכם

The time of redemption has come.

מיד צף ארונו של יוסף

Yosef's ארון surfaced immediately even though it was made of iron.

Details regarding יוסף's burial...

בא וראה כמה חביבות מצות על משה רבינו

שכל ישראל כולן נתעסקו בביזה והוא נתעסק במצות

שנאמר: חכם לב יקח מצות

How Moshe found ארונו של יוסף ...

סרח בת אשר נשתיירה מאותו הדור הלך משה אצלה

1/ DINK

ארון של מתכת עשו לו מצרים וקבעוהו בנילום הנהר כדי שיתברכו מימיו

Moshe went to the banks of the נילוס and informed Yosef;

הגיע העת שנשבע הקב"ה שאני גואל אתכם

The time of redemption has come.

מיד צף ארונו של יוסף

Yosef's ארון surfaced immediately even though it was made of iron.

Dedicated By:

The Gemara mentions yet a second version of this incident;

בקברניט של מלכים היה קבור בקברניט של מלכים היה קבור ארונו של יוסף was buried in the royal tombs. And upon informing him of the גאולה, באותה שעה נזדעזע ארונו של יוסף באותה שעה נזדעזע ארונו של ווסף It moved, so that Moshe could identify it.

Afterward,

כל אותן שנים שהיו ישראל במדבר היו שני ארונות הללו אחד של מת ואחד של שכינה מהלכין זה עם זה וכו' קיים זה כל מה שכתוב בזה

קיים זה כל מה שכתוב בזה During all those years that בני ישראל traveled through the Midbar, ארון צ'יוסף traveled alongside the ארון החום, to portray that Yosef fulfilled all that is written in the Torah. קברניט של מלכים היה קבור
קברניט של מלכים היה קבור
was buried in the royal tombs.
And upon informing him of the גאולה
באותה שעה נזדעזע ארונו של יוסף
באותה שעה נזדעזע ארונו של יוסף

It moved, so that Moshe could identify it.

כל אותן שנים שהיו ישראל במדבר
היו שני ארונות הללו
היו שני ארונות הללו
מהלכין זה עם זה וכו'
קיים זה כל מה שכתוב בזה

The Pasuk in יהושע relates that
ואת עצמות יוסף אשר העלו בני ישראל ממצרים קברו בשכם
יוסף was eventually buried in the city of שכם, as the
Gemara explains because
משכם גובוהו
ולשכם נחזיר אבידתו

אבידווו אבידוו was abducted in שכם, and was therefore returned to .

And the Pasuk does NOT give credit to Moshe for transferring יוסף from מצרים, but states אשר העלו בני ישראל, because כל העושה דבר ולא גמרו ובא אחר וגמרו כל העושה מעלה עליו הכתוב על שגמרו כאילו עשאו

Moshe only started the task, while the בני ישראל completed the קבורה, and credit is given only to the one who completes it.

=======

Dedicated By: _

אשר העלו בני ישראל ממצרים

קברו בשכם

קברו בשכם

קברו בשכם

קברו בשכם

קברו בשכם

קברו בשכם אפופו

עוסף was abducted in pol,
and was therefore returned to pol.

And the Pasuk does NOT give credit to

Moshe for transferring יוסף from מצרים

שארי העלו בני ישראל ממצרים

אשר העלו בני ישראל ממצרים

אשר העלו בני ישראל מאוו און און פרוב און און פ

The Gemara goes on to discuss the events that transpired on the day of ימשה רבינו's passing. The Pasuk relates that Moshe said to כלל ישראל:

ויאמר אליהם בן מאה ועשרים שנה אנכי היום

And the Gemara explains that he meant

היום מלאו ימי ושנותי

ללמדך שהקב"ה משלים שנותיהם של צדיקים

מיום ליום ומחדש לחדש

דכתיב את מספר ימיך אמלא

Today is also my birthday. This teaches us that Hashem completes the years of the righteous people to the very month and day that they were born.

The Pasuk continues that Moshe stated לא אוכל עוד לצאת ולבא

I am no longer able to come and go as before. The Gemara explains that he meant only

לצאת ולבוא בדברי תורה

מלמד שנסתתמו ממנו שערי חכמה

He was unable to learn and teach Torah, because for him the gates of wisdom were sealed. But he did NOT mean it literally that

לצאת ולבא ממש

He was too weak to walk, because the Pasuk states ומשה בן מאה ועשרים שנה במותו לא נס ליחה

And as the Braisa relates that Moshe later climbed הר נבו in one leap; בן בואה ועשרים שנה אנכי היום

מין אלאן יאי ולנתי

מין לפקב" היום לוות לפק לו בדיקים

מין ליום ליום ומופל לווד לצאת ולבא

ברני את מספר יאיך אאלא

ברני אוכל עוד לצאת ולבא

But NOT

אין באר ולבא

אין באר ולבא

That he was too weak to walk,

because the Pasuk states

ומילה בן בואה ועשרים

שנה בבוותו לא ג'ס ליוזה

The events of the day of משה רבינו 's passing's

Moshe said to כלל ישראל

The Gemara now asks,
One Pasuk states
ויעל משה מערבות מואב אל הר גבו

ונבו בחלקו של ראובן קיימא Mosho passed avey יי דר גדי היי בר גדי מיינדי מי

Moshe passed away on הר נבו, in יראובן's portion.

However, in an earlier Pasuk it states

וירא ראשית לו כי שם חלקת מחוקק ספון

והיכן משה קבור בחלקו של גד

That Moshe was buried in גד's portion. If so

אותן ארבעה מילין מי הוליכו

Who transferred Moshe the distance of 4 מיל from לאובן to to, from where he passed away to where he was buried?

The Gemara explains

מלמד שהיה משה מוטל בכנפי שכינה

Moishe was transferred in the flaps of the שכינה, and the מלאכים mourned along the way while stating the Pasuk צדקת ה' עשה ומשפטיו עם ישראל

And הקדוש ברוך הוא bemoaned the passing of Moshe and said

מי יקום לי עם מרעים מי יתיצב לי עם פועלי און

ויש אומרים לא מת משה 🔞

Some say that Moshe did NOT actually die, because the Pasuk here states

וימת שם משה

And the Pasuk that refers to time that Moshe spent בשמים states

יויהי שם עם ה' מה להלן עומד ומשמש אף כאן עומד ומשמש =======

The Gemara continues discussing the burial of Moshe Rabbeinu:

ויקבר אותו בגיא בארץ מואב מול בית פעור א"ר ברכיה סימן בתוך סימן

Although the Pasuk describes in detail where Hashem buried משה רביע:

ואפ"ה

ולא ידע איש את קבורתו

No one knows the whereabouts of Moshe's קבר. And the Gemara relates an incident where a Roman governor sent his soldiers to discover the Kever. עמדו למעלה גדמה להם למטה

למטה נדמה להם למעלה

When they stood on the mountaintop they saw the Kever at the bottom, and when they went to the bottom they saw it on top. And even after they split into two groups,

אוֹתן שעומדים למעלה נדמה להן למטה

למטה נדמה להן למעלה

